

מקור המאמר בזהר פרשת בשלחה דף מז ע"ב
איסור דבר חול בשבת

**תֵא חַזִי הַהוּא מֶלֶה דָנְפִיק מִפּוּמִיה דָבָר גַשׁ,
סְלִקָא וְאַתְעַר אַתְעַרְותָא לְעִילָא, אֵי לְטָבָ,
אֵי לְבִישׁ. וּמְאֹן דִיתִיב בְעַפְגָא דְשַׁבְתָא, אַסְיר לֵיה
לְאַתְעָרָא מֶלֶה דְחֹול, דְהָא פָגִים פָגִים בְיוּמָא
קְדִישָא. מְאֹן דִיתִיב בְהַלְוָלָא דְמַלְכָא, לֹא יִתְחַזֵי
לְמַשְׁבֵק לְמַלְכָא, וַיִּתְעַפֵק בְאַחֲרָא.**

**וּבָכֶל יוֹמָא בְעֵי לְאַחֲרָה עֲוֹבָדָא, וְלְאַתְעָרָא
אַתְעַרְותָא מִמָּה דְאַצְטְרִיךְ. וּבְשִׁבְתָה, בְמַלִי
דְשְׁמִיא, וּבְקְדִישָה דְיוֹמָא בְעֵי לְאַתְעָרָא, וְלֹא
בְמֶלֶה אַחֲרָא.**

וּבָכֶל יוֹמָא בְעֵי לְאַחֲרָה עֲוֹבָדָא, וְלְאַתְעָרָא
אַתְעַרְותָא מִמָּה דְאַצְטְרִיךְ. וּבְשִׁבְתָה, בְמַלִי
דְשְׁמִיא, וּבְקְדִישָה דְיוֹמָא בְעֵי לְאַתְעָרָא, וְלֹא
בְמֶלֶה אַחֲרָא.

**בָא רַאַת, אָתוֹ הַדָּבָר
שִׁיּוֹצָא מִפְיַה הָאָדָם, עֹזֶלה
וּמַעֲוָרֶר הַתְּעוּרָרוֹת עַלְיוֹנָה,
אֵם לְטוֹב אֵם לְרָע. וּמֵ
שִׁיּוֹשֵב בְעַג שְׁבָת, אָסּוֹר לוֹ
לְעַזְרָר דָבָר שֶׁל חַל, שְׁהָרִי
הָוּא פּוֹגֵם פָגִם בַיּוֹם הַקָדוֹשׁ.
מֵי שִׁיּוֹשֵב בְהַלְוִלָת הַמֶלֶה,
לֹא רָאוּי שִׁיּוֹזֵב אֶת הַמֶלֶה
וַיִּתְעַסֵק בְאַחֲרָה.**

**וּבָכֶל יוֹמָא צָרִיךְ לְהַרְאֹת
מַעֲשָׂה וּלְעַזְרָר הַתְּעוּרָרוֹת
מִמָּה שְׁצָרִיךְ, וּבְשִׁבְתָה בְדִבְרֵי
שְׁמִים וּבְקְדִשָת הַיּוֹם צָרִיךְ לְהַתְעֹזֵר, וְלֹא בְדָבָר אַחֲרָה.**

ספר אור הזהר (עמוד 115)

פרק א ענף ב'

ט) מי שלא עסוק בחכמת האמת ולא רצה ללמד אותה, בשעה שנשנתה רוצה לעלות בנען דוחין אותה משם בבזיוון – ואפלוז אם יש בידו כל מעשים הטובים שבעולם, השופטים בעלי שש בנים שורפים את נשנתו בכל יום ויום – ואיןון דידעי ומסתכלין ברזון עילאיין, אסתלקו מניה כל דיננו דעלמא, ופתחין ליה תליסר טרזי דרייז דאפרנסמנא דכיא, וכי שלא עסוק בחכמת האמת ולא רצה ללמד אותה, בשעה שנשנתה רוצה לעלות בנען דוחין אותה משם בבזיוון, כמו שאמרו בזהר שיר השירים: וכאיין כל איןון דמשתקדי באורייתא, למנדע בחכמתא דמאיריהון, ואיןון ירעוי ומסתכלין ברזון עילאיין. בגין דבד בר נש נפיק מהאי עילמא, בהא אסתלקו מניה כל דיננו דעלמא. ולא עוד, אלא דפתחין ליה תליסר טרזי דרייז דאפרנסמנא דכיא, דחכמתא עילאה תליא באחו כו'. אם לא תרעוי לך היפחה בנשימים, זאי לך אם אתה בא לא ירעיה, ולא אסתכלת בחכמתא, עד דלא תיעול הכא, ולא ירעית ברזון דעלמא עילאה, זאי לך, לית אתה כדי למייל. עד באן לשונו.